

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р4 р 31/2023
15.01.2024. године
Београд

Врховни суд, судија Владислава Милићевић, одређена Годишњим распоредом послова у суду у смислу члана 7. став 5. Закона о заштити права на суђење у разумном року, у предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Горан Стаменић, адвокат из ..., одлучујући о приговору ради убрзавања поступка, донео је дана 15.01.2024. године,

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ приговор предлагача АА из

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је 08.12.2023. године поднео Врховном суду приговор ради убрзавања поступка, преко пуномоћника, адвоката. Према наводима приговора предлагач је 22.12.2017.године изјавио ревизију против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3857/17 од 20.10.2017.године којом је потврђена пресуда Основног суда у Смедереву П1 513/17 од 12.04.2017.године, а по информацији добијеној од парничне писарнице Основног суда у Смедереву предмет је у Врховном суду. Поднетим приговором предлагач је тражио да се утврди да му је у поступку који се води пред Врховним судом повређено право на суђење у разумном року и да се наложи том суду предузимање одговарајућих процесних радњи у року од 15 дана које ће делотворно убрзати поступка. Трошкове поступка је тражио у износу од 54.000,00 динара.

Одлучујући о приговору предлагача, на основу одредаба чланова 6.,7. и 8. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, бр.40/15 и 92/23), Врховни суд је одлучио да поднети приговор одбаци.

Предлагач у приговору није навео пословни број предмета Врховног суда у којем тражи убрзање поступка, а на основу електронског извештаја писарнице Врховног суда утврђено је да у предметима П1 513/17 и Гж1 3857/17, не постоји заведена ревизија.

Одредбом члана 6. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописани су обавезни елементи које приговор мора да садржи. Према тој одредби,

приговор мора да садржи и пословни број судског предмета или предмета јавног тужилаштва (тачка 4.).

Одредбом члана 7. став 1. наведеног закона прописано је да странка подноси приговор суду који води поступак или суду пред којим се води поступак ако сматра да је јабни тужилац повредио њено право.

Одредбом члана 8. став 2. наведеног закона прописано је да се приговор одбацује ако одсуство неког обавезног елемента приговора онемогућава да се по њему поступа, ако је приговор поднело неовлашћено лице, ако је преурањен или ако је поднет после окончања поступка. Против решења о одбацивању приговора није дозвољена жалба.

Без означања пословног броја судског предмета приговор није довољно одређен. Због тога недостатак ознаке пословног броја предмета (члан 6. став 2. тачка 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року), нужно води одбацивању приговора.

У конкретном случају приговор предлагача поднет Врховном суду 08.12.2023. године не садржи пословни број судског предмета овог суда, а у предметима Основног суда у Смедереву П1 513/17 и Апелационог суда у Београду Гж1 3857/17, који су наведени у приговору, нема заведене ревизије. Због тога, одсуство обавезног елемента приговора, и то пословног броја судског предмета, онемогућава да се по њему поступа.

Имајући у виду у виду наведено, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 8. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Одлуку као у ставу другом изреке, Врховни суд је донео применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, имајући у виду да предлагач у овом поступку није успео.

С у д и ј а
Владислава Милићевић, с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења
није дозвољена жалба.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић